ANUL I. No. 16.

Taxa poştală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. PTT. Nr. 3101 din I/941

8 pagini 2 Lei

Sibiu, Joi 23 Ianuarie, 1941

ÎNĂLȚAREA

Director: Radu Dragnea

Redacţia şi Administraţia: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Directiunea 745; Redacţia 746; Administraţia 747
In Bucureşti: Pasagiul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jumătate an 250 Lei; Trei luni 150 Lei; Autorităţi şi instituţiuni 1000 Lei anual

Dreptatea Românească

Mai presus de orice socoteală omenească, stă rânduiala voii lui Dumnezeu, ori de-i socoteală personală, ori familiară, ori de-i socoteală națională. Liniștea celor cari se supun voii lui Dumnezeu și cer în rugăciunile lor ca El „să-i învețe și să-i învrednicească a face voia Lui" — este cea mai bună dovadă că adevărat este acest lucru. Dar, chiar și neliniștea, orbirea și nevolnicia celor ce nu recunosc acest adevăr, întăresc cu atât mai mult afirmația de mai sus, care nu este a mea ci a bisericii lui Hristos-Dumnezeu!

Când cineva, fie om, fie familie, fie un popor întreg, nesocotește voia lui Dumnezeu, care ne este dată la îndemâna tuturora în Lumina Sfintei Biserici, atunci nenorocirea și pedeapsa se abat asupra-le ca o urmare firească. Așa cum o plantă veștejește dacă este despărțit de razele soarelui. Dar, planta nu se desparte liber. Ba, năzuința ei firească este tocmai ca să-și înalțe frunza acolo de unde îi vine lumina. Pe când omul, se desparte de bună voie de razele dreptarului dumnezeesc al vieții.

Și atunci, are parte de pedeapsa întunerecului pe care îl alege. Iată, așa am pățit noi Românii, nu de mult, sub o conducere întunecată de uzurpatori și trădători de Țară, în cari nu sălășluia frica de Dumnezeu și dragostea de Neam. Și, ceea ce a pățit România, din această pricină, o știm bine și cu durere purtăm încă urmările faptelor celor mișei. Dar, nu Neamul Românesc în toată „ecumenicitatea națională" a lui a săvârșit cumva fărădelegea neascultării de voia lui Dumnezeu. Ci o mână de oameni cari nu mai erau oameni. Așa cum Adam nu căzuse numai din singură voia lui, ci din pricina amestecului satanei. Dreptatea lui Dumnezeu și-a plecat milostivirea spre jumătatea de vină a lui Adam și i-a dat întreg neamului născut din el pe Mântuitorul. Așa și-a plecat milostivirea și spre Neamul Românesc, a rezervat Mișcării Legionare, celei temătoare și slujitoare de Dumnezeu, vrednicia ca să șteargă pedeapsa căzută asupra noastră nu din vina întregii Românii. Și Mișcarea Legionară va face iarăși întreagă România, Legionară, și în suflet și în trup, adică în credință și în hotare. Pentrucă Mișcarea Legionară vrea să facă chiar din Dreptatea lui Dumnezeu însăși Dreptatea Românească. Se supune voii lui Dumnezeu și vrea să supuie toată România acestei binecuvântări. De aceea, pecetea, manifestării înlăuntru și în afară, este marea liniște, marele calm. Suntem siguri de Dreptatea Românească, pentrucă o întemeiem pe Dreptatea lui Dumnezeu. La aceasta, se mai adaugă o siguranță mare a biruinței Românești: neliniștea știrbitorilor dreptății românești. Sunt neliniștiți acești vecini și dușmani, pentrucă înlăuntrul lor nu sălășluește ascultarea de voia lui Dumnezeu.

Așa stând lucrurile, de vreme ce Românii s'au recules la timp și se reculeg încă în toată adâncimea conștiinței lor naționale, cred și mărturisesc că Dreptatea Românească va birui deplin și mai curând de cât ne așteptăm, pentrucă așa vrea Dreptatea lui Dumnezeu!

Preot Ilie I. Imbrescu

Comandantul și Mișcarea

Prietenii noştri de altădată, de cari acum şi ceasurile ne despart, pentrucă ei au rămas încă tot „buni români", nu se lasă prea călcaţi în picioare. Asta-i priveşte desigur pe ei, şi, întrucât poate fi vorba, demnitatea lor personală. Noi nu ne putem amesteca. Dar ne surprinde că ei nu se mulţumesc numai cu demnitatea. Şi trec chiar la ofensivă.

Am întâlnit decurând pe unul din categoria asta de prieteni şi, trebue s'o spun, m'am bucurat sincer. Dar el mi s'a arătat foarte supărat. Nu-i convenea de loc cum merg lucrurile în regimul nostru legionar. Şi cauza. Iar cauzele erau cam toate de natura asta. Că legionarii şi-au permis să pedepsească pe anumiţi cetăţeni fără ştirea Comandantului. Deci, o lipsă de autoritate la Comandant. Sau că, la o ceremonie, Comandantul n'a fost destul de ritual. Deci, Mişcarea nu-i destul de pregătită în forme.

Dialectica prietenilor noştri „buni români" se vede cât de colo. Ei caută să prindă cu câte ceva pe un legionar oarecare şi cu asta să lovească în Comandant.

Iar apoi, caută să prindă un mic gest de-al Comandantului şi cu el să lovească în Mişcare. Şi tactica ar merge, — dar numai cu condiţia ca Mişcarea să fie tot una cu Comandantul. Ori asta nu e. Căci Comandantul e o realitate de sine stătătoare şi Mişcarea o realitate care depinde de Comandant. Dar care totuşi are caracterele ei proprii şi care-l depăşeşte pe Comandant. Eu mă gândesc acum nu numai la Mişcarea noastră legionară ci la toate mişcările organizate. De exemplu, armata germană este o realitate psihologică diferită de Comandamentul german. Diferită numai în sensul că-l întrece ca tensiune sufletească. Şi în virtutea acestui fapt, această armată poate depăşi, şi depăşeşte în general, prevederile strict tactice ale Comandamentului. Fără ca Inaltul Comandament să se supere şi fără ca nimeni să acuze Comandamentul de slăbiciunne. Ce-i drept, s'ar putea întâmpla şi greşeli. Dacă trupele ar depăşi prea mult prevederile tactice. Adică, dacă elanul psihologic al armatei ar fi mult superior faţă de elanul Comandamentului. Dar ăsta nu-i cazul normal.

Lucrurile stau tot asa si în Mişcarea noastră legionară. Mişcarea este un colectiv format după toate legile colectivului. Cu logica ei proprie. Cu elanul ei propriu. Cu intenţiile ei proprii. Iar Comandantul este o realitate în afară de ea. El reprezintă cele mai bune intuiţii în luptă şi, în general, echilibrul. Şi le transmite mişcării. Intre ei există o comunicare invizibilă. Aşa cum există între părinţi şi copii. Se ştie că adevăratele suferinţe ale copiilor nu pot fi ~rinse decât de părinţi. Comunicare prin substanţe comune. Conaturalitatea, cum îi spuneau scolasticii. Aşa bunăoară, când Nicadorii l-au pedepsit pe Duca n'au făcut-o în baza unui ordin comunicat prin scris sau verbal. Ci numai în baza unui ordin discret care era numai în fiinţa intimă a Căpitanului şi pe care ei l-au prins printr'o intuiţie deosebită. Căpitanul ca şi Comandant, adică ca reprezentant al echilibrului şi a intuiţiilor tactice, a socotit că n'ar fi bine să se întâmple treaba asta atunci. Şi deci, n'a dat nici un ordin. Dar caşi Căpitan, adică ca substanţă a Mişcării, simţea că trebue. Şi atunci s'a legănat ca un plop. Iar Mişcarea a prins legănatul acesta — şi ştim ce s'a întâmplat .La Sinaia a căzut Duca. Comandantul n'a ordonat şi n'ar fi făcut-o. Dar actul celor trei Nicadori a fost pe linia Mişcării. Şi noi vom continua toată viaţa să-i cinstim. Iar Căpitanul a primit actul. Deci să fim înţeleşi, n'a fost nici o slăbiciune a Comandantului şi nici o lipsă de disciplină în Mişcare. Lucrurile s'au petrecut exact la fel şi acum câteva săptămâni. Comandantul nostru n'a dat ordine, dar câţiva au prins ceva din fiinţa lui şi au făcut ce trebuiau să facă. Şi comandantul iarăşi a primit actul. Iar pe camarazii aceştia iarăşi îi vom cinsti. Dar adversarii noştri sunt de rea credinţă, şi nu vreau să priceapă lucrurile astea. Şi unii se cred prea deştepţi şi vreau explicaţii mai savante. Noi însă nu ne batem prea mult capul ca să-i convingem. Am putea totuşi să le mai spunem, că noi legionarii avem intuiţia vieţii noastre substanţiale şi că d'aci provine deosebirea fundamentală dintre noi şi ei. Şi veşnica noastră neînţelegere, chiar atunci când şi ei sunt de bune intenţii. Dar asta ar fi o altă problemă. Ceeace-i esenţial însă în această intuiţie a vieţii noastre este tactul spiritual dintre Comandant şi Mişcare. Aci se petrec adevărate lucru. Celelalte, — ordinele scrise, declaraţiile, discursurile — sunt forme obiective de instrucţii tehnice. Şi interesează mult mai puţin. După ele nici nu se poate judeca o situaţie reală şi adevăratele raporturi dintre elementele de fond ale realităţilor. Dar ca să le sesizeci trebuesc alte criterii de înţelegere decât cele pozitive. Şi foştii noştri prieteni încă au rămas tot la ele.

Axente Sever Popovici

Lupta pentru Munţii Maramureşeni

O scrisoare inedită a lui Ionel Moţa

Zilele acestea am obţinut o interesantă scrisoare inedită a lui Ionel Moţa adresată părintelui *Andrei Berinde*, cunoscutul luptător din Borşa Maramureşului, care acum este stabilit la Romoşel Jud. Hunedoara.

Iată textul acestei scrisori:

Ioan I. Moţa advocat Orăştie (Antel). Orăştie la 15 Decemvrie 1930.

Stimate Domnule Berinde

Am primit scrisoarea Dv. şi doresc a răspunde, ori cât de puţin îmi permite timpul. Faptele înşirate de Dv. vor putea fi întrebuinţate cu folos într'un articol, sau la o ocazie, în chestiunea munţilor de recâştigat de la jidani. Trebuie să ştiţi că jidanii s'au pus cu siguranţă la adăpost din punct de vedere juridic, aşa că nu cred că, cu actualele legi şi orândui..i să li-să poată relua prin judecată măcar o palmă de loc. Nu cunosc ..estiunea mai de aproape dar de sigur aşa este, ei fiind proprietari de carte funduară şi deci intangibili în sistemul actual de legi. Tocmai pentru aceasta luptăm noi, ca să vină la conducere un guvern adevărat românesc, care prin legi noui să desrobească pe Români.

Cred că în curând vom avea procesul în apel la Oradia. Vă rog să vă interesaţi puţin de chestiune, mai ales de martorii cari ne-ar putea fi periculoşi (şi cari la Satu Mare au fost absenţi) că să ştiţi că Jidanii sunt oricând capabili (Sic) să plătească, să pună şi noui martori mincinoşi, pentru a vă pune în situaţie grea. Toate celelalte chestiuni sunt secundare, doar despre pretinsele violări de domiciliu şi boteze trebuie avut grije relativ la martori, cum am spus. Comunicaţi aceasta şi părintelui Dumitrescu.

Acum Vă las. La Oradia la apel ne vom revedea. Dv. nu trebuie să fiţi neapărat prezenţi, dar nu strică să veniţi. Eu de asemenea voi veni, dar avizaţi-mă despre termin, imediat ce aveţi cunoştinţă (la nevoie telegrafic) ca să-mi pot şi eu aranja treburile aici. Rog transmiteţi respectuoase sărutări de mână Doamnei, salutări camaradereşti Dv. şi părintelui Dumitrescu şi micuţului său băieţel. Trăiească Legiunea!

ION I. MOŢA

Altă scrisoare de cât aceasta nu am primit. Scrieţi numai recomandat.

In această scrisoare după cum se vede din conţinutul ei, este vorba de luptă pentru recâştigarea munţilor maramureşeni.

GÂNDURI ŞI FAPTE CULTURALE

Fantoma din Port Royal

[illegible]

Coriolan Gheție

Moeller van den Bruck

Widerstände sind nicht da, dass man vor ihnen kapituliert, sondern dass man sie bricht.

ADOLF HITLER

[illegible]

Vasile Coiru

BLOC

FUNDAMENTELE SPIRITUALE ALE MIŞCĂRII LEGIONARE

Camaradul Ștefan Teodorescu publică un extras din revista „Meșterul Manole" cu un studiu judicios „Fundamentele Spirituale ale Mișcării Legionare", în care face o analiză critică a vieții noastre spirituale până în momentul când destinele neamului au intrat pe noi făgașuri de realizare și progres. Autorul arată, în primul rând, starea de până acum a instituțiilor spirituale și politice, cari erau, în total, împrumutate după modelul celor din occident, fără a avea vre-o aderență cu specificul românesc. Apoi ne înfățișează elementele esențiale ale spiritualității legionare izvorîte din experiența de temniță și suferință a Căpitanului și a tovarășilor lui de luptă. Ele sunt: suferința, credința și iubirea.

Intre Mișcarea Legionară și între fascism și național-socialism există deosebiri speciale. Pe când ultimele două iau poziție fățișă împotriva umanismului, Mișcarea Legionară nu tinde să transforme individul într'un „instrument total la dispoziția Statului", și vrea să-i redea toate însușirile „omeniei" românești. Ca atare, spiritualitatea Legiunii este pură specific autohton și nu are nimic din afară.

Camaradul Ștefan Teodorescu dovedește, în acest scurt studiu, o deplină cunoaștere a curentelor filosofice și o înțelegere desăvârșită a suferinții care a dus la biruința Mișcării Legionare.

D. I.

GAZETA TRANSILVANIEI

Pe frontispiciul ei scrie simplu: întemeiată la 1838 de Gheorghe Barițiu. Păstrată miraculos prin atâtea furtuni istorice, scrisă mereu în stil curat naționalist, Gazeta Transilvaniei e scrisă acum în spirit legionar. O gazetă veche care știe mereu să fie contemporană. O gazetă care aduce de două ori la săptămână articole semnate de: Gavril Pop, Al. Bărbat, Gh. Stoica, Ion Gherghel, Octav Șuluțiu, C. Sassu, Ion Moșoiu, Cicerone Mucenic și cu colaborarea fruntașilor legionari din localitate.

Iacob Mureșanu ar întinde mână acestor noui scriitori ai naționalismului românesc.

Formalism biurocratic

Cauza viciilor din administrația țării — Cum pot fi ele remediate — Rolul cetățeanului, funcționarului și al Statului

„Inălțarea“ publică în ultimul timp articole privind funcționarismul și administrația de Stat. Aceste preocupări mărturisite prin coloanele unui ziar ardelean sunt cât se poate de la locul lor. Ardelenii au multe de spus în această privință și sugestiile lor nu pot fi decât utile pentru întregul Stat românesc.

Așa dar administrația țării n'a mers ani dearândul cum ar fi trebuit, suferind de numeroase vicii, cari nici până astăzi n'au putut fi deplin tratate și vindecate. Avem formalismul excesiv, avem numărul exagerat de funcționari și avem uneori lipsa corectitudinei și a politeței în raporturile cu cetățenii solicitanți.

Care este cauza acestor neajunsuri și cum pot fi ele remediate?

După credința noastră toate aceste rele își au originea în două fapte capitale: 1. neîncrederea și 2. individualismul politic al vechilor regimuri.

E drept că în ultima analiză cele două cauze pot fi reduse la una singură, și anume la ultima, dar noi vrem să evităm deducțiunile greoaie și obositoare, arătând că mai curând este vorba de o cauză apropiată, anume neîncrederea și una mai îndepărtată, individualismul.

Neîncrederea sub toate formele și pe toate treptele ierarhice este în mod esențial cauza formalismului administrativ. Este vorba de lipsa încrederei dela cetățean la funcționar, dela funcționar la cetățean, a cetățenilor între ei și chiar a funcționarilor între ei. Fiecare persoană dintre acele care într'un fel sau altul sunt chemate să colaboreze la săvârșirea unui act administrativ „se teme“, „bănuește“, se „îndoește“, pe scurt îi este frică de ceva. De ce anume? Asta depinde de rol și temperament. Cetățeanul se teme că nu va obține serviciul solicitat, că îl va costa scump, că va fi exploatat, că actul nu va fi bun și va trebui refăcut, că se va elibera prea târziu, că a fost taxat mai mult de cât prevede legea, etc. Funcționarul se teme că rezolvând singur actul ca atrage observația superiorului care va... bănui că este „ceva“ la mijloc. Și de frica... răspunderii preferă să refuze, să amâne, sau în caz mai favorabil pentru cetățean, să înainteze mai departe cererea.

Dar să nu uităm că formalismul nu s'a născut din neîncredere, în mod spont - prin reacția firească a funcționarului. Formalismul a fost o soluție de Stat. Ca atare a fost impus funcționarului. Chiar acolo unde pare că atitudinea personală este la baza dificultăților întâmpinate, în fond este tot spiritul îngust legiferat și impus funcționarului. Statul de ieri a cultivat în mod deliberat formalismul biurocratic. Pentru el însemna o soluție salvatoare într'o atmosferă de neîncredere și nesiguranță.

RELELE INTRODUSE DE REGIMUL TRECUT IN ADMINISTRAȚIE

Regimul trecut a procedat în materie administrativă în acelaș fel cum a lucrat în materie de politică internă și externă. S'a mărginit a ține seama numai de aparența lucrurilor. In loc să încerce a înlătura neîncrederea ca fapt psichologic, a sporit garanțiile materiale, complicând tot mai mult mecanismul vieții de Stat. Așa s'a născut formalismul în ordine administrativă. Pe aceleași căi prin care se urmărise, în altă ordine, armarea noastră, salvarea granițelor, adesiunea masselor prin F. R. N., suprimarea Legiunei etc. Metode ce relevă dintr'o concepție materialistă a vieții, refuzând a vedea dincolo de elementul concret.

Așa dar oamenii politici de ieri, înțelegând aici și pe cei aparținători regimului defunct al partidelor multiple, incapabili a reda siguranța și încrederea, au înmulțit formalitățile în scopul de a angaja la săvârșirea unui act un număr cât mai considerabil de autori, și deci de responsabili. O hârtie care până atunci (căci a existat la noi, chiar și pentru provinciile vechiului regat, o administrație mai bună înainte) avea o semnătură și un pecet, acum trebuia să aibă cel puțin câte cinci din fiecare. Asemeni unui colecționar pasionat de meseria lui, cetățeanul trece dintr'un birou într'altul, dela o autoritate la alta, fără să mai țină cont de distanță și de timpul pierdut în căutări.

Dar aceasta nu este singurul rău. Formalismul determină și alte neajunsuri cari toate la un loc formează problema administrativă. Astfel, forme numeroase cer personal numeros, personalul prea numeros impune reducerea salariilor, reducerea salariilor aduce cu sine mizeria și prin urmare aplecarea spre compromisuri și fraudă. Faptele se leagă între sine, toate având la bază formalismul legiferat și spiritul formalist trezit și desvoltat prin încurajarea Statului protector.

Există și un alt mijloc pentru a se putea para neajunsul lipsei de încredere? Da. Este mijlocul trezirii și cultivării *încrederei*. Dar, contrar de cum vor crede unii, aici nu e vorba numai de fapta Statului, ci de opera unită a cetățeanului, a funcționarului și firește, a Statului. Ce trebue sau ce poate face fiecare din aceștia pentru conducerea treburilor publice — înțelegând serviciile — în spiritul unei perfecte încrederi?

CUM TREBUE SĂ SE POARTE CETĂȚEANUL FAȚĂ DE ORGANELE AUTORITĂȚILOR PUBLICE

Rolul principal în această operă de redrasare morală revine, orice s'ar crede, cetățeanului. Acesta trebue să redevină ceeace se cheamă un om de încredere. Să fie de bună credință în tot ce întreprinde față de organele autorității publice. Să nu solicite acestora decât ceeace constitue dreptul său. Să nu ceară favoruri, creeri de excepții, care macină atât de mult prestigiul autorităților. Să-și aștepte fiecare rândul, să-și țină fiecare locul. Să nu ofere niciun avantaj material, profesional etc. funcționarului pentru un serviciu ce se cuvine de drept solicitantului. Și mai ales să nu se folosească de relațiunile personale, familiare etc. cu funcționarii, strigându-i amical pe nume sau dând mâna cu ei peste douăzeci de inși care așteaptă înaintea lui, — firește, în admirația și invidia tuturor.

Cetățeanul să fie oarecum degajat, chiar indiferent, dacă se poate spune. Adecă să renunțe la subiectivismul lui excesiv ce-l face să se creadă mai important în Stat de cum este în realitate. Să fie mai generos, mai mobil și, aș îndrăzni să spun, mai dispus pentru sacrificiu.

Să aibă încredere. Chiar dacă această atitudine sufletească nu este dela început nici justificată, nici asiguratoare. Increderea trezește încredere, este un învățământ care se desprinde din relațiunile noastre cotidiane cu semenii. A fi încrezător nu este o naivitate, ci un act de prevedere, un calcul realist care ne pune în posesiunea unei importante forțe creatoare. Prin mijlocirea ei vom realiza acea atmosferă familiară în care spiritul se liberează de toate cătușele lucrând cu o desăvârșită siguranță de sine în toate direcțiile.

In rezumat, cetățeanul va trebui să aibă o atitudine pozitivă, largă, generoasă, față de organele Statului. Acesta va determina din partea funcționarului și a Statului o ținută de acelaș fel, devenind prin aceasta cetățeanul beneficiarul unei forțe al cărei generator a fost.

ATITUDINEA FUNCȚIONARULUI

Ce poate face funcționarul pentru trezirea încrederei de care și el simte atâta nevoe? Să fie corect și să constrângă la corectitudine pe colegii lui, controlând, supraveghind și la nevoe desvăluind actele incorecte ale colegilor de birou. Acest fel de acte nu angajează, după cum se știe vina și răspunderea unuia singur, ci a întregei categorii funcționărești. E deci interesul tuturor ca defraudatorii, prevaricatorii etc., să fie identificați și înlăturați din slujbele ce dețin.

Funcționarul să nu fie un satrap, ci un slujbaș demn și cuviincios. El nu este Statul „în persoană“ și nici nu se identifică cu autoritatea pe care o servește. El este un *reprezentant* cu drepturi și obligații limitate. Așa trebue să se considere și așa trebue considerat.

Să fie drept, imparțial, desinteresat, serviabil, amical și politicos.

Să arate încredere cetățenilor cari n'au manifestat atitudine ostilă față de autoritatea Statului sau interesului public. Să defere justiției pe acei cari vin cu propuneri vădit ilegale sau dăunătoare Statului și prestigiului autorității.

In birouri să se comporte ca un om sigur de misiunea încredințată. Să fie serios și demn ferindu-se a da spectacolul unui bâlci sau unei reuninuni de prieteni cari vorbesc o limbă particular de intimă, inaccesibilă cetățeanului care uneori pare căzut din cer în mijlocul unor preocupări cu totul de altă natură decât acele la care se aștepta să întâlnească într'un oficiu de Stat.

ROLUL STATULUI

Ce poate face Statul pentru desvoltarea și întreținerea unei atmosfere de încredere în raporturile cetățenilor cu serviciul de Stat?

In 1-ul rând să reducă formalismul obositor și aducător de atâtea neajunsuri. Formalismul nu este un mijloc pentru restabilirea încrederei, căci el, dimpotrivă, sporește panica și nesiguranța. Este ca și cum s'ar striga: „păziți, hoții“ pentru ca oamenii în zăpăceala creată să fie încă și mai expuși buzunărelil. Formele, pentru cei de rea credință, sunt „ocazii“; iar ocaziile se știe ce sunt.

Statul prin înlăturarea formalismului face dovada încrederii în funcționarii lui. Și după principiul spus mai sus la tratarea obligațiilor cetățenești, aceasta înseamnă a face dintr'un om rău un om bun și atașat. Funcționarul public rezolvă singur acte care până acum erau executate de un „consiliu“ sau „comisie“, va dobândi simțul răspunderii prin conștiința rolului ce i se atribue în funcționarea Statului.

Comisiile și consiile au dispărut în mare parte, prin înțelepciunea Conducătorului Statului. Să dispară în măsura posibilității și: exemplarele, copiile, semnăturile multiple și contrasemnările, avizele, referatele, rapoartele, etc. și vom avea un organism desintoxicat, redat complect și sănătos vieții de Stat. Știm că în această privință s'a făcut mult pentru administrația militară. Oare administrația civilă nu s'ar preta și ea acestor reforme?

Despre individualismul de Stat, într'un număr viitor.

Alexandru Olteanu

SPIRITUL de economie

Nu odată țăranul nostru a fost surprins de cât cheltuiește orășanul. Aceasta, nu pentru faptul că standardul lui de viață este atât de redus încât nu își poate imagina suma, pe care o poate cheltui un om cu trebuințe mai mari, reclamate de pregătirea intelectuală și starea socială, pe care o are. Este și în această viață aspră și plină de lipsuri, a țăranului român, o explicație. Dar părerea plugarului, că orășenii sunt foarte risipitori, este perfect intemeiată. Și, asta, fără nicio supărare. Ne lipsește spiritul de economie. Desigur, că pentru unii pare surprinzătoare această afirmație. Și o să spună: Am fi noi economi, dar din ce? Unde să mai facem și economii, dacă n'avem nici atât cât trebuie, cât ne este strictul necesar?

Problema nu se pune în aceeași măsură și în aceeași formă pentru toți. Esențialul este că ea există și reclamă o minuțioasă examinare. Ea impune chiar o schimbare în felul nostru de a trăi. Și asta cu mare grabă.

Starea socială și gradul de civilizație presupune un număr mai mare de trebuințe; reclamă alte necesități. Omul le poate satisface în condiții materiale mai restrânse, în cazul că își raționalizează cheltuielile. Traiul zilnic poate fi organizat în felul de a nu face cheltuieli inutile sau prea puțin folositoare. Să nu se spună că este o problemă care îl privește pe fiecare în parte, cum trăiește, cât și cum cheltuiește. Azi, se impune o dirijare a cheltuielilor noastre, o orânduire a vieții particulare în spiritul intereselor colectivității naționale. Nu putem face risipă cu bunurile economice și nu este îngăduit să ne satisfacem toate capriciile de proveniență streină. Trebuie să trăim o viață sobră, demnă, și tot ceeace facem să fie cu folos la ceva. In toate acțiunile noastre se reclamă prezența spiritului de coordonare a intereselor individuale cu cele colective. Armonizarea intereselor, subordonând pe cele cu caracter particular imperativelor naționale, constitue punctul de plecare al vieții noastre de fiecare zi.

Spiritul de economie trebue înrădăcinat adânc în noi. Chiar și în folosirea timpului. Am fost prea obicinuiți să ne pierdem vremea fără rost. Să treacă luna și să primim salariul. Or, este cel puțin cazul să ne sesizăm de gravitatea zilelelor de azi. Să simțim că s'a schimbat ceva; că avem o imensă datorie. Intronarea spiritului de economie, în toate acțiunile noastre, poate fi și consecința faptului că el a pus, în ultima vreme, stăpânire în viața publică.

Se cunoaște risipa care se făcea, în trecut, în treburile publice. Contractam fără încetare împrumuturi în streinătate. Nici n'așteptam să plătim dobânzile. Făceam într'una la datorii, învestind bani în lucrări care n'au adus nici un folos pentru țară. La noi, petutindeni era un adevărat joc al risipei și nimeni nu poate tăgădui că acele cari au misiunea de a fi mame au, în această privință, o mare parte din „merit“.

Se risipea în orice împrejurare: la bucătărie; în îmbrăcăminte; în special pentru stomac și pentru așa pretinsele distracții. Și unii nu concepeau viața fără bodegă și fără aperitive.

Azi, se spune că alimentele s'au împuținat și viața s'a scumpit. Este ceva. Dar spiritul de economie n'a pătruns în toate casele. Și este o obligație de prim ordin, cărei suntem chemați să-i dăm o totală ascultare.

Vizita dlui ministru Traian Brăileanu la Institutul de Cultură Italiană din Sibiu

— Alocuţiunea dlui profesor Guido del Barone —

Institutul de cultură italiană din Sibiu a desfăşurat totdeauna o activitate ce merită să fie luată în seamă. Institutul în noua clădire a „Astrei", el întruneşte toate condiţiile de confort, dispunând de săli spaţioase, o bibliotecă bine asortată, sală de lectură în care găseşti toate revistele italiene. Directorul Institutului, d. Guido del Barone, depune o stăruinţă neobosită pentru ca publicul ce frecventează Institutul să se simtă cât mai acasă.

PROFESORII INSTITUTULUI

Persoanele care compun Institutul constitue o mică familie italiană, care reprezintă aici în Orient, în mijlocul unui popor neo-latin, cultura şi spiritul Romei de acum şi de altădată. Este ca un fel de prelungire a unei făclii, pe care au purtat-o din mână în mână, cu atâta strălucire, generaţii întregi pe un pământ binecuvântat. Spiritul Italiei ne parvine prin această prelungire, în punctele cu misiunea de răspândire a culutrii.

D. Guido del Barone, ca înfăţişare externă, este o figură d'annunziană. Totuşi nu trebue confundat cu d'Annunzio şi nici un italian nu cred că îşi revendică acest titlu. Dotat cu o aleasă cultură, el întruchipează în acelaşi timp şi spontaneitatea meridionalului, care lasă în seama intuiţiei rezolvarea celor mai profunde probleme.

D. Giuseppe Cifarelli, directorul Băncii italo-române din Sibiu, este un literat. Are trei volume de versuri traduse în româneşte (Canducci, Leopardi, d'Annunzio). Giuseppe Cifarelli cunoaşte limba română ca un român adevărat, cu toate subtilităţile ei de gândire şi simţire.

Al treilea, d. **Giuglio Bertolotti,** directorul întreprinderilor **Feltrinelli,** este un taciturn. El reprezintă spiritul pozitiv şi ponderat în colonia italiană.

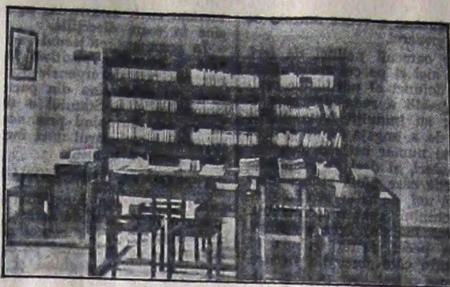
VIZITA D-LUI MINISTRU BRAILEANU

Cu ocazia festivităţilor organizate Duminecă, Institutul italian a avut cinstea să primească vizita d-lui ministru **Traian Brăileanu,** care a venit însoţit de următoarele persoane: d-na şi d. dr. **Ioan Fleşeriu,** prefectul judeţului, **Axente Creangă,** directorul general al Ministerului Educaţiei Naţionale, Nistor Chioreanu, comandant legionar, Lascar Popescu, şef de cabinet, etc., etc. Au participat la primire d. del Barone, d-na şi d. Giuglio Bertolotti, d-na şi d. Giuseppe Cifarelli, d-na şi d. insp. Al. Dima, d-na şi d. Guido Quai, d-ra Octavia Popovici, d-ra Letiţia Cifarelli, dr. I. Caicuţiu, Ionel Neamtzu, avantgardista Adolfa Bertolotti, etc.

ALOCUŢIUNEA D-LUI PROF. DEL BARONE

D. Guido del Barone a rostit o scurtă alocaţiune, spunând între altele:

„Am plăcerea de a adresa cuvântul meu către primul reprezentant al culturii din România, arătând opera neîntreruptă şi tăcută, aş zice chiar eroică, pe care Institutul de cultură italiană o răspândeşte de mai mult de un deceniu în această ţară. Am lucrat totdeauna cu certitudinea că vom atinge rezultatul suprem: **realizarea fraternităţii celor două popoare.** Munca noastră

Biblioteca Institutului de Cultură Italiană din Sibiu.

s'a desfăşurat atunci când Mişcarea legionară era prigonită şi ţinută la distanţă, dar noi am manifestat totdeauna simpatie pentru ceeace a constituit atunci **Garda de fier.** Daţi-mi voe deci, Domnule Ministru, de a participa şi noi la victoria revoluţiei legionare, a acelei revoluţii, care are atâta afinitate cu aceea a cămăşilor negre. Noi profesorii misiunii italiene în România, am simţit nelinişte a aşteptării, ca şi voi Legionarii sbuciumul orei solemne a biruinţii.

Astăzi, Domnule Ministru, noi ne simţim camarazii voştri şi păşim umăr la umăr, pentru a învinge trufia perfidului Albion, care are pretenţia de a ţine în sclavie întreaga Europă. Când aţi afirmat astă dimineaţă, Domnule Ministru, că Roma şi Berlinul vor şti să sfărâme mândria poporului care mănâncă de cinci ori pe zi, şi că şi fraţii Români vor participa la această luptă, aţi atins inima mea.

Pentru izbânda acestei lupte şi pentru opera noastră de fiecare zi, ridic paharul în cinstea triplei revoluţii: legionare, fasciste şi naţional-socialiste".

D. ministru a mulţumit călduros pentru cuvintele adresate şi a asigurat pe vorbitor de tot concursul d-sale şi a mişcării legionare.

S'a servit apoi un vermouth şi o gustare.

Ionel Neamtzu

Constituirea Asociaţiei refugiaţilor la Deva

DEVA. — Din iniţiativa d-lor dr. Vasile Bonea notar public, dr. Ion German subprefect şi alţii, s'a ţinut la Primăria oraşului, o adunare generală a expulzaţilor şi refugiaţilor ardeleni, stabiliţi în judeţul Hunedoara, pentru a se constitui într'o asociaţie-filială, a centralei Asociaţiei refugiaţilor din Bucureşti.

Adunarea a fost prezidată de către d. dr. Alexandru Pălăgeşiu fost consilier ministerial şi prefect, asistat de d-nii: Silviu Cotul controlor financiar, ca secretar şi dr. Şerban Ştefan şi dr. Rusu Eugen ca verificatori-scrutatori, fiind de faţă d. Iosif Costea prefectul judeţului Hunedoara şi un număr de 177 refugiaţi, din toate clasele sociale.

D. dr. Alexandru Pălăgeşiu deschizând şedinţa a cerut asistenţei să păstreze un minut de reculegere în amintirea eroilor cari au adus sacrificiul suprem pentru înfiinţarea noului stat naţional-legionar şi în memoria fraţilor ardeleni ucişi mişeleşte sau morţi în timpul refugiului. Intreagă asistenţă păstrează în picioare un minut de reculegere. In continuare oratorul arată primirea prietenească şi ajutorul pe care Conducătorul Statului şi Guvernul, precum şi toţi fraţii români de aici l-au dat refugiaţilor, pentru care le aduce cele mai calde mulţumiri. Salută pe d-nii prefect şi primar şi încheie cu următorul apel adresat refugiaţilor: Să fim tari, să fim dârzi, să nu pierdem din suflet nădejdea de mai bine şi credinţa nesdruncinată în tăria şi viitorul naţiei. Uniţi deplin în cuget şi simţiri să aşteptăm cu răbdare, cu fruntea sus şi cu conştiinţa curată, ziua care se apropie cu paşi repezi, când vom desfăşura din nou sfintele noastre drapele naţionale acum îndoliate, şi cu ele în frunte — aşa cum am plecat în pribegie — ne vom reîntoarce în satele şi căminele noastre strămoşeşti, de unde nu vom mai pleca niciodată. Niciodată! Ultimele cuvinte ale d-lui preşedinte au fost acoperite de repţite aplauze.

Pentru constituirea Comitetului judeţean s'a delegat o comisie de candidare reprezentând toate judeţele din Ardealul robit şi toate clasele sociale de refugiaţi, la propunerea căreia s'a ales prin aclamaţiune, următorul comitet judeţean:

Preşedinte: d. Pălăgeşiu Alexandru, vice-preşedinţi: dr. German Ion subprefect, dr. Boneu Vasile notar public, Ursu Ioan director B. I. N. A. G. şi Vaida Dionisie magistrat.

Secretar general: Silviu Cotul controlor financiar.

Secretari de şedinţă: dr. Rusu Eugen şi dr. Şerban Ştefan funcţionari. Membrii în comitet: dr. Câmpean Valer advocat, Ştefan I. Lupu profesor, Haţieganu Simion protopop, dr. Bordan Todor advocat, inginer Precup Horia, Pop Ioan funcţionar, Meseşan Carol magistrat, Nicolae Laurenţiu preot, Zaharie Vasile controlor financiar, Scucean Alexandru pensionar, Gavrilaş Gavril profesor, Tirica Vasile funcţionar, Dărăbănean Ion învăţător, Casian Ion inspector şcolar, Cotuţiu Publiu profesor, dr. Orbonaş Emil magistrat, Zăgrean Aurel funcţionar, ing. Holdiş Dumitru, Sarvescu Jan funcţionar, Mihaly Liviu advocat, Vonica D. comerciant, Vioreanu Vasile funcţionar, Indrean Cornel etc.

Preşedintele, vice-preşedinţii, secretarul general şi primii 5 membrii în comitet sunt de drept membrii în comitetul executiv al Asociaţiei generale din Bucureşti.

D. preşedinte mulţumeşte în numele celor aleşi pentru încrederea acordată, şi-i asigură că-şi vor îndeplini cu tot sufletul îndatoririle faţă de fraţii refugiaţi.

Calendar

Marţi 21 Ianuarie 1941

Ortdoox: Păr. Mavim şi muc. Atanasie; *Catolic:* Sf-ta Agnesia; *Protestant:* Agnezia; *Soarele* răsare la: 7.58; *Soarele* apune la: 16.25; *Zile* trecute: 21; *Zile* rămase: 344.

*

ISTORIE LEGIONARĂ: *La 20 Ianuarie 1929, Căpitanul ţine o şedinţă la Centrul Studenţesc Bucureşti, vorbind despre Generaţia Nouă.*

RADIO

Marţi 21 Ianuarie 1941

15.00: Jurnal cultural.
18.30: Ora. I. Oaspeţi din Braşov. D-na Lia Busuioceanu (pian).
19.00: Poşta tehnică.
19.15: II. Oaspeţi din Braşov. D-na Edda Togănel (voce, acomp. la pian de D-na Lia Busuioceanu).
19.45. Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Dansuri. (discuri).
20.45: Prof. Ion Ionică: Regiuni şi autonomie locală în Statul Legionar.
21.00: Concert simfonic. Orchestra Radio dir. de Ionel Perlea; solist Alesandru Demetriad (pian).
22.20: Continuarea concertului simfonic.
22.00: Radio-jurnal (IV). Sport.
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi engleză.

Miercuri 22 Ianauire 1941

7.00: Ora dimineţii. Radio-jurnal (I). Muzică (discuri). Sfaturi gospodăreşti.
13.15: Ora. Cota apelor Dunării şi a barei Sulina. Informaţii artistice şi sportive..
13.30: Orchestra de mandoline Iancovescu.
63.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Erma Sack cântă (discuri).
14.10: Radio-jurnal (II).
14.30: Muzică spaniolă (discuri).
15.00: Jurnal cultural.
18.30: Ora. Muzică vocală variată (discuri).
19.00: Alexandru Măinescu: O manifestare socială a legiunii: „Ajutorul legionar".
19.15: Constantin Bobescu (vioară) Wieniawscki: Amintire de la Moscova; b) Poloneză; c) Scherzo-tarantellă.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Canţonete (discuri). 1. Di Capua: Maria-Mari! şi De Curtis: Torna a Suzriento (Clemens Andrijenko (voce). 2. Tagliaferri: Un vis la Capri (Aureliano Pertile-voce). 3. Costa: Canţonetă napolitană (Tito Schipa-voce)
20.45: Th. Lupu (violoncel) şi Miron Soarec (pian); Jean Huré: Sonată în fa diez minor.
21.00: Ora Germaniei: „Frontul Muncii Germane".
22.00: Radio-jurnal (IV): Sport.
22.20: Transmisie dela restaurantul „Presei": Orchestra Fraţii Stănescu: voce: Ion Luican.
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi franceză.

Spectacole

CINEMATOGRAFE

APOLLO: Prezintă în premieră opereta germană: **„Inim amea iţi aparţine"**

*

CORSO: Prezintă premiera capo-d'opera germană: **„La Paloma"** (Spania cântă, râde şi iubeşte), cu Leo Sleak, Ilsie Vihrog, Ch. Kullmann, Fritz Kampers. — Cel mai nou jurnal „Ufa" şi reportaj de războiu.

*

BIO: Cel mai grandios film monumental al tuturor timpurilor: „Cleopatra", capo-d'opera maestrului Cecil B. de Mille, cu Claudette Colbert, Henry

»ÎNĂLȚAREA« ECONOMICĂ

Un plan decenal pentru creșterea animalelor

— Ce se prevede? —

Direcțiunea creșterei animalelor, din ministerul agriculturii, lucrează la întocmirea unui plan de redresare economică, pe timp de zece ani.

Planul prevede, în primul rând combaterea epizotiilor pe o scară întinsă, prin înfiinţare de dispensare pentru animalele bolnave, și crearea de institute de vaccinuri și de seruri.

Se prevăd și o serie de măsuri pentru intensificarea creșterei animalelor și păsărilor.

Revista presei economice

Reglementarea prețurilor. In ultimul număr al revistei „Independența Economică", d. Roman E. Moldovan publică un interesat articol referitor la reglementarea prețurilor. Autorul arată că creșterea prețurilor este datorită unui complex de cauze care, enumerate schematic, ar fi următoarele: urcarea costului materiilor prime; urcarea costului transporturilor și asigurărilor; urcarea fiscalității; urcarea cursului schimbului; urcarea salariilor; creșterea consumului militar; creșterea emisiunii monetare; stocarea bunurilor de consum de populația avută; specula; deficiența în circulația mărfurilor; creșterea cererii la produsele exploatate.

Toate aceste cauze, — unele mai mult, altele mai puțin, — au dus la evoluția ascensională a prețurilor care este de natură să pună cele mai grave probleme țării noastre.

•

Realitatea și cunoașterea economică. D. Ștefan Todirașcu publică în săptămânalul „Vremea" considerațiuni juste despre **„Realitatea și cunoașterea economică".**

D-sa examinând problema, ajunge la următoarele concluzii: „Cum problemele economice apar ca proeminente, i se cer Statului eforturi excepționale spre a le putea face față. Este cert că într'o întreprindere atât de dificilă, rolul său creator nu se va afirma decât printr'o înlăturare a biurocratismului procedural și o sprijinire pe o structură mobilă, adaptabilă, suplă, pe care o creiază compartimentele de genul celor de mai sus.

„Astfel se impune a fi mai puțin îngăduitori cu methemele noastre pentru empirism și să înțelegem că trebuie să întemeiem politica noastră economică pe o prevalare a factorului pregătire față de factorul improvizație, pe o desvoltare a cercetării înainte de a se distinge, în probleme, elementele accidentale de cele principale, spre a putea simplifica- fără a bagateliza".

— PENTRU DOMNII CORESPONDENTI. **Recomandăm insistent domnilor corespondenți ai ziarului nostru, pentru a se evita greșelile de tipar, să trimită corespondența scrisă la mașină.**

Desființarea funcțiunii de comisar de românizare

— Instituirea controlului Ministerului Economiei Naționale —

BUCUREȘTI, 21. — Monitorul Oficial din 19 Ianuarie a. c., publică decretul-lege pentru abrogarea legii din 5 Septemvrie 1940 și instituirea controlului Ministerului Economiei Naționale la întreprinderile comerciale și industriale. Prin acest decret-lege se desființează, pe data publicării în Monitorul Oficial: comisarii de românizare.

Art. 2. — Intreprinderile pe lângă cari s'au numit comisari de românizare nu pot face nici direct, nici indirect, personal sau presupuși, actele arătate mai jos, decât cu autorizația prealabilă a Ministerului Economiei Naționale: a) cumpărarea sau înstrăinarea imobilelor, înstrăinarea imobilelor întrucât nu este cerută de nevoile administrațiunii, cum și constituirea de drepturi reale asupra oricărui lucru imobil; b) continuarea sub alt nume ori desființarea unei intreprinderi industriale sau comerciale; c) încheierea contractului de asigurare a vieții, rentei viagere sau întreținere viageră; d) locațiunea unui fond de comerț; e) transacțiunea; f) compromisul; g) renunțarea sau recunoașterea unui drept; h) renunțarea la moștenire sau legat; i) convențiunea de împărțeală și actul de indiviziune; j) închirierea sau arendarea pentru mai mult de 5 ani, precum și reînoirea acestor contracte, făcută înaintea expirării cu mai mult de doi ani pentru imobilele rurale sau cu cel mult de un an pentru cele urbane; k) în general contractarea a oricăror obligațiuni, care depășesc dreptul de administrație, în executarea negoțului sau industriei, pe care le exercită întreprinderea.

Art. 3. — Aprobarea prevăzută la art. 2, se va acorda pe baza avizului unei comisiuni constituită la Ministerul Economiei Naționale. (Se indică apoi membrii comisiunii, care o va prezida un consilier al Inaltei Curți de Casație).

Hotărîrile Consiliului Superior Bancar

In ultimele ședințe publicate în buletinul oficial, consiliul superior bancar a dat următoarele deciziuni:

Pentru abateri săvârșite dela art. 18 23 și 30 și alte din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă a decis disolvarea și lichidarea Băncii de Credit Comercial cu sediul în București, calea Victoriei 101 și a numit lichidator pe d. Ștefan Florescu.

A admis în parte cererea s. p. a. „Banca Poporală, instituit de credit și economie", cu sediul în Caransebeș, jud. Severin și în consecință a aprobat modificarea statutelor menționatei societăți, respingând numai modificarea art, 32, 33 al. 1, 47 al. 1 și 47 al. 3.

A admis în parte cererea societății anonime „Casa de credit a agriculturilor din jud. Fălciu" cu sediul în Huși, constatând realitatea capitalului la 322.476 și respingând cererea de modificare a statutelor.

A admis în parte cererea societății anonime „Prima soc. economică din Galați" cu sediul în Galați, constatând că are un capital real de 1.282.000 lei.

Producția industrială din Sudul Ardealului

In anul 1940 producția se evaluează la aproape cinci miliarde lei

Producția industrială din Sudul Ardealului a înregistrat, în cursul anului încheiat, frumoase progrese, cu toate evenimentele tragice cari le-a străbătut și țara noastră, alături de întreaga Europă.

Inspectoratul industrial regional, de sub conducerea dlui ing. **Silviu Crăciunaș**, ajutat de d. Marin Vârlan, încheind situația bilanțieră a producției anului expirat, ne-a pus la dispoziție cifrele rezultate, de pe întreagă raza de activitate, și anume din județele: Sibiu, Alba, Târnava Mică, Târnava Mare, Făgăraș și Turda-Cluj.

Iată aceste cifre:

Industria metalurgică, mai desvoltată în județele: Turda-Cluj, Târnava Mare și Sibiu, în total 30 de intreprinderi: 534.338.000 lei.

Industria lemnului, mai multă în jud. Sibiu, cu 48 întreprinderi: 324.205.000 lei.

Industria pielăriei, în special județele: Târnava Mare și Sibiu, cu 22 întreprinderi: 336.742.000 lei.

Industria chimică, județele: Turda, Târnava Mică, Alba, cu 20 întreprinderi: 793.415.000 lei.

Industria textilă, Sibiu, Târnava Mare, cu 79 de întreprinderi: 1.707.051.000 lei.

Industria zidăriei, Turda, Alba, Târnava Mică și Sibiu, cu 30 întreprinderi: 435.716.000 lei.

Industria ceramică-sticlă, județele: Turda, Târnava Mare și Mică, cu 7 întreprinderi: 392.176.000 lei.

Industria alimentară — Sibiu — cu 33 întreprinderi: 159.205.000 lei.

Industria hârtiei și artei grafice, Alba, Sibiu, mai desvoltată, cu 11 întreprinderi: 269.581.000 lei.

Total general: 4.952.429.000 lei.

Situația agricolă din țară

Semănăturile nu sunt amenințate

După informații dela Ministerul Agriculturii situația agricolă se prezintă astfel:

In unele regiuni din județele Constanța, Brăila și Covurlui au căzut ploi care au grăbit topirea zăpezii.

In Moldova temperatura e extrem de scăzută.

Dacă zăpada se topește încet fără să producă inundații, semănăturile nu sunt amenințate.

ȘTIRI ECONOMICE

— *Verificarea prețurilor la specialitățile farmaceutice.* Ministerul Coordonării și Statul Major Economic a decis:

Comisiunea pentru verificarea prețurilor la specialitățile farmaceutice, înființată de Ministerul Muncii, Sănătății și al Ocrotirilor Sociale, în conformitate cu dispozițiunile art. V. din decizia noastră Nr. 49 din 1940 va termina lucrările de verificarea prețurilor și le va înainta Ministerului Coordonărei până cel mai târziu la data de 24 Februarie 1941.

•

— *Obiectele reținute la vămi călătorilor.* Ministerul de Finanțe este informat că unele din vămile de frontieră rețin fără nici o dovadă mărfuri sau obiecte dela călători, pentru care urmează ca să se plătească ulterior drepturile aferente sau să fie tranzitate, etc.

Pentru a evita orice reclamațiuni sau suspiciuni asupra acestor cazuri, ministerul a invitat vămile ca pe viitor ori de câte ori se rețin mărfuri dela călători și nu este cazul a dresa procese verbale de contravenție, să li se elibereze dovezi semnate de primire și investite cu sigilul vămii, arătându-se ce anume obiecte s'a reținut și motivul pentru care se face reținerea.

Dela garnizoana legionară Sibiu

— Diferite informațiuni —

Sibiu 20. — Pentru o cât mai largă răspândire facem cunoscut camarazilor, ultimele dispozițiuni luate de garnizoana legionară din localitate.

ELIBERAREA LEGITIMAȚIILOR

Până la stabilirea unui tip unic de legitimație pe toată țara, s'a hotărît eliberarea de fotografii cărți de identitate cu numărul de ordine pe garnizoană.

Camarazii cari doresc a avea acest fel de legitimație vor depune la garnizoană, **dar numai prin șeful de cuib**, 2 fotografii format pentru carnetele de identitate.

Fotografiile vor trebui să fie pe fond alb, pe verso fotografiei nu va fi nicio stampilă cu firma atelierului fotografic. Aceasta pentru a se putea trece datele necesare stabilirii identității.

Șefii de cuiburi, în ordinea numerică a cuiburilor — câte zece cuiburi pe zi — vor putea prezenta la garnizoană fotografiile membrilor, începând dela 1 Februarie 1941, în fiecare zi între orele 11—12.30.

Pentru gradele legionare și funcțiile superioare șefului de garnizoană, legitimațiile de acest fel se vor elibera direct dela garnizoană.

GARZILE DE FIER

In vederea luării de informațiuni în ceea ce privește înscrierea și bunul mers al Gărzilor de fier din Sibiu, camarazii se vor adresa zilnic la sediul garnizoanei (Bulevard) între orele 6.30 la 7.30 p. m.

Informațiile cerute vor fi date de camaradul **Branea Gheorghe** sau camaradul **Oenerlu Savu**, conform dispozițiilor primite dela Comandamentul gărzilor.

DIVERSE

Conform ordinului dat de Garnizoană toți șefii de cuiburi vor trece zilnic pe la sediu în vederea luării la cunoștință a dispozițiilor ce se iau. In caz că vor fi împiedecați de a executa acest ordin ei personal, vor avea grija de a delega un membru al cuibului.

•

S'a interzis cu desăvârșire de a lipi afișe ori alte anunțuri legionare pe copaci. Dispoziția a fost luată prin ordinul circular Nr. 5—1940.

Ajută-ți fratele . . .

O vizită la cantina legionară pentru muncitorii din Sibíu

— Începuturi — Realizări și gânduri pentru viitor —

SIBIU, 21. — Cantinele legionare înființate din dorința Căpitanului de a ușura traiul celor mai lipsiți de mijloace și desființate apoi în timpul trecutei prigoane, și-au reluat din nou activitatea. Dar pe lângă vechile cantine în întreaga țara, altele noui iau ființă acolo unde se simte necesitatea.

Astfel s'a înființat și la Sibiu, din inițiativa instructorului legionar d. *Chirilă Traian* și a legionarilor Sectorului II muncitoresc, Cantina legionară Nr. 2.

INCEPUTURI

Cantina a luat ființă fără a avea la dispoziție fonduri. Muncitori și-au răpit din timpul lor liber, pentru odihnă, și au făcut reparațiile și amenajările necesare localului din str. Lungă Nr. 29, în care este instalată cantina. Iar oameni binevoitori au împrumutat prima veselă cum și parte din mobilier.

Prin muncă desinteresată în timp scurt sălile localului au fost frumos amenajate, iar pereții împodobiți cu chipuri legionare, și o frumoasă icoană a Căpitanului, încadrată în ramuri de brad.

Impresia produsă vizitatorului este din cele mai frumoasă. Peste tot domnește ordinea și curățenia, vădind

D. *Banea Simion*, primul conducător al cantinei ne aduce la cunoștință dragostea ce o poartă muncitorimii d. prefect al județului *Fleșeriu* și d. col. rez. *Rizescu*, care încă din prima zi a deschiderii au donat personal câte 1000 lei pentru fondul de susținere al cantinei.

HRANA

Scopul cantinei este să înlesnească viața muncitorului care lucrează cu ora sau cu ziua, punându-i la îndemână o masă caldă și suficientă, pentru un preț posibilităților sale.

Afară de Miercurea și Vineria când se gătește de post, în celelalte zile se pregătește cu carne. Se întrebuințează de asemenea în cantitate mare zarzavaturi și făinoase.

In seara când am vizitat cantina, cina consta dintr'o mâncare de carne cu cartofi, foarte gustos pregătită, și salată de varză.

Costul meselor este redus la 12 lei prânzul, compus dintr'o supă și o mâncare, iar cina 10 lei, un singur fel, și pâinea necesară.

Vizitând cantina în timpul mesei ai ocazia să vezi fețele mulțumite ale muncitorilor și să simți cum prin grija ce li-se poartă, inimile lor se apropie tot mai mult de cele ale neamului întreg.

CONSTATARI

Dar rostul acestei cantine și felul în care a fost primită de muncitori, reese amintind că la deschidere numărul celor cari luau masa, era neînsemnat. Astăzi, după nici două luni de existență, numărul muncitorilor care se bucură de o hrană mulțumitoare, variază între 250 și 300.

Pe lângă muncitori, datorită prețului redus și bunei pregătiri, iau masa și foarte mulți funcționari la cantina Nr. 2 și mulți studenți și personal al Chesturei de poliție.

Cantina împarte apoi numeroase mese gratuite, în primul rând muncitorilor bătrâni a căror putere de muncă este redusă, și muncitorilor cu familii improvizate. Se dau apoi mese gratuite și refugiaților, mai ales celor din Ardeal.

Conducătorii cantinei depun o muncă asiduă și gratuită, căutând a fi cât mai folositoare celor mulți și lipsiți. Este de remarcat gestul camaradelor muncitoare care servesc în timpul meselor, fără a pretinde nicio remunerație. Tot astfel vom aminti că d-ra **Ana Banea**, casieră, d. **Culcer**, secretar, lucrează zi de zi fără a pretinde ceva pentru serviciile prestate.

De prezent **d. Banea** fiind chemat la concentrare, supravegherea cantinei a fost preluată de camaradul student **Munteanu Ovidiu**, un minunat organizator.

RECUNOȘTINȚA...

Muncitorii au învățat să prețuiască munca ce se depune pentru ei. Inceputul unui alt traiu a trezit gânduri și hotărîri noi. Setea de a cunoaște pe cei care fac jertfe pentru omul de care sincer nu s'o îngrijit nimeni până acum, s'a concretizat în cerea de a li-se aduce la cantină spre vânzare gazeta „Domnului Banea": *Glasul Strămoșesc*.

Trebue știută și fapta unuia dintre cei mai săraci muncitori, — în lucru la „Gaz-Metan" — care primind la plată mesei un rest mai mare cu 500 lei decât cel cuvenit, s'a întors la cantină și'a restituit această sumă.

Nu putea acest muncitor să arate nerecunoștință, când inima lui se vedea încălzită de dragostea ce o simțea binifăcătoare, îndreptată spre el.

PREOCUPARI

După cum am notat mai sus, cantina a fost înființată fără a se dispune de fonduri, fiind susținută la început din cotizațiile benevole ale muncitorilor. Au urmat și câteva donații, mai ales Prefectura județului cu suma de 9000 și Camera de muncă Sibiu care suportă plata chiriei. Insă numărul celor cari iau masa la cantină crescând cu fiecare zi, vesela și mobilierul sunt insuficiente, necesitând sporirea lor. Se va impune apoi închirierea încă a unui local, actualul fiind neîncăpător.

Conducerea căutând a rezolva greutățile ce se ivesc și a putea mări în viitor posibilitățile cantinei, simte lipsa fondurilor necesare acestor înfăptuiri. Căci din încasările zilnice, atunci când nu se urmărește câștigul, nu se pot realiza economii. Numai consumul pâinei la o singură masă a fost de 1300 lei, ori din costul de 10—12 lei a unei mese nu mai pot reeși câștiguri.

Se impune deci o grabnică ajutorare din partea celor binevoitori cum și a Ajutorului legionar. Cât privește fabricile din cartierul în care funcționează cantina, — cum sunt fabricile de mașini Rieger, fabrica Hardmuth etc. — socotim că ele au obligația morală de a fi susținătoarele acestei cantine.

Este suficient să mergi la cantină, să intri printre muncitori, să le vezi bucuria și mulțumirea de a se simți și ei ai cuiva, pentruca inima să-se deschidă cât mai larg.

ECOURI SIBIENE

AGRESIUNEA DIN COMUNA BOGATUL ROMAN, SIBIU

Flăcăii Voicu Dumitru, Boroc Liviu și Dancu Vasile, din Bogatul Român, mergând, în noaptea trecută, cântând prin sat, au întâlnit pe Ioan Răulea care se ducea spre casă. Cum ei erau veseli, au aruncat acestuia câteva cuvinte provocatoare, situație care l-a făcut să-i lovească cu ciomagul, iar lui Voicu să-i spintece haina cu un cuțit.

Agresiunea ajungând în fața șefului postului de jandarmi, s'a dresat vinovaților acte de dare în judecată.

TRIMIȘI IN JUDECATA PENTRU FURT

Ieri au fost trimiși în judecată soții Rupa și Stana Savu, din localitate, pentru furt de alimente, untură etc., în dauna școlii primare de fete „Regina Maria" din str. Zaharia Boiu. Untura era destintă cantinei elevilor săraci.

Autorii furtului au fost prinși cu ocazia unei descinderi a organelor polițienești în cartierul Lazaret.

ALTE FURTURI IN JUDEȚUL SIBIU

Găuruși Ilie, originar din comuna Rod, păzitor de vite în com. Vale, a reclamat jandarmilor, că i-a dispărut din locuință suma de lei 1500 în numerar și îmbrăcăminte în valoare de 5000 lei.

Jandarmii cercetând, au descoperit pe autorii furtului, anume: Rusalim Notar și Găuruși Ioan — ambii din Rășinari. Cu actele dresate hoți au fost înaintați la parchet.

— Femeii Paraschiva Stănese din Miercurea Sibiului, i s'a furat în noaptea trecută obiecte casnice în sumă de lei 2000.

Jandarmii întreprind investigații, pentru arestarea hoțului.

OTRAVIRE DIN IMPRUDENȚA

D-na Kulinak, de 44 ani, proprietara imobilului din str. Blănarilor 10, fiind bolnavă a luat din greșeală, în loc de purgativ, o substanță toxică puternică. In stare gravă nefericita femeie a fost transportată și internată în spitalul public din localitate, unde i s'au dat îngrijirile necesare.

SCANDAL IN TRIUL CHEFULUI

In cârciuma d-lui Milea din com. Sadu jud. nostru, chefuiau deunăzi, mai mulți muncitori dela întreprinderea forestieră „Feltrinelli", împreună cu femeia Irina Fărcaș. In triul chefului, femeia a provocat ciartă între ei. La un moment dat Puitan Ștefan, fiind în apărare, a atins cu cuțitul pe femeie, provocându-i leziuni în omoplatul drept.

Jandarmii au dresat actele cuvenite.

FURT LA POIANA SIBIULUI

In timp ce văduva Ioana J. Arsiu, din com. Poiana Sibiului, se afla la București, fina ei anume Maria Dordea, pe care o lăsase să-i păzească casa, în lipsa ei, i-a furat alimente, slănină etc. în valoare de 6000 lei și 4500 lei în numerar.

Jandarmii cerceteză.

UN MUNCITOR CUPRINS DE FLACARI INTR'UN GARAJ CU BENZINA DIN SIBIU

Muncitorul Traian Nicula de 17 ani, originar din teritoriile cedate, în timp ce se găsea în garajul de automobile „Transilvania", din localitate, str. Sării, umblând în jurul benzinei și în apropiere de foc, i s'a aprins vestmintele. Flăcările ajungând la corp, i-au provocat arsuri grave, în care situație a fost transportat și internat în spital. După câteva ore de chinuri, nefericitul muncitor, a încetat din viață.

INFORMAȚIUNI

— **Căutăm corespondenți în toate centrele Ardealului și ale Banatului.**

— *Pentru „Astra culturală"* și-au răscumpărat felicitările de anul nou 1941, următorii: 1. d. prof. univ. dr. Iuliu Moldovan, Sibiu, cu Lei 500; 2. d. dr. Ilie Beu, medic, Sibiu, cu Lei 500; 3. d. d.r Gheorghe Moga, medic general i. r., Sibiu, cu Lei 500; 4. d-na Eufrosina Șandru, Alba-Iulia, cu Lei 500; 5. d. dr. Ioan Goia, prof. univ., Sibiu, cu Lei 500; 6. d. dr. Lucian Borcia, advocat, Sibiu, cu Lei 300; 7. d-na și d. dr. Valeriu Bologa, prof. univ., Sibiu, cu Lei 300; 8. d. Iuliu V. Albini, Zlatna, cu Lei 200; 9. d. Ilie Rusmir, prof. Oravița, cu Lei 200; 10. d. Ing. Andreiu Mălăescu, Oravița, cu Lei 200; 11. d. dr. Iustin Nestor advocat, Blaj, cu Lei 100; 12. d. Paul Nica, notar, Vărădia, jud. Caraș, cu Lei 100; 13. d. Dir. Mihălcescu Vasile, Oravița, cu Lei 100; 14. d. sub dir. ing. Moacăș Ioan, Oravita, cu Lei 100; 15. d. Ing. Serengău Mihai, Oravița, cu Lei 100; 16. d. Ing. Poll Francisc, Oravița, cu Lei 100; 17. d. Mușa Victor insp., Oravița, cu Lei 100; d. Ing. Szekely Stefan, Oravița, cu Lei 100; 19. d. Insp. Al. Bârcă, Oravița, cu Lei 100; 20. d. Dimitrie Boitor, Oravița, cu Lei 60; 21. d. Mihaiu Oravițan, Oravița, cu Lei 50; 22. d. Ionel Moldovan, Oravița, cu Lei 50. Tuturor celor de mai sus li se exprimă cele mai vii mulțumiri din partea comitetului central al „Astrei" care nădăjduește, că se vor găsi și alți buni români, cari vor trimite răscumpărări de felicitări de zile onomastice și alte ocaziuni, la adresa „Astrei" str. Șaguna Nr. 6, Sibiu.

— *Piesă teatrală urmată de dans.* In seara zilei de 18 Ianuarie a. c. din inițiativa camaradului Vulcu Gheorghe, șef al sectorului II și a camaradului Bădilă Petru s'a jucat în Garnizoana Ocna-Sibiului piesele de teatru „Tot omenia e mai tare" și „Cinel Cinel", iar corul a cântat cântece Legionare. Reprezentația a început la ora 9 jum. p. m. și a ținut până la 11 jum. după care a urmat dans.. Au luat parte: Primarul localității, șeful Garnizoanei Legionare Ocna-Sibiului și un numeros public. Această piesă urmează a se juca și în alte Garnizoane din județ.

— *Convocare.* Asociația Poli-sportivă, AVÂNTUL TINERIMII-SIBIU, conform art. 41 aliniatul b) din statute, convoacă pe membrele sale în Adunare generală Extraordinară pentru ziua de Duminecă 26 Ianuarie 1941 oar 9 a. m. în sala de gimnastică a Liceului „Gheorghe Lazăr", ordinea de zi fiind următoarea: 1. Reorganizarea admnistrativă a asociației; 2. Fixarea programului de activitate sportivă pe anul 1941. 3. Diverse.

— **Domn cu garanții materiale și morale, preiau orice reprezentanță pentru județul Sibiu. — Informații sub Director, Administrația ziarului „Inălțarea".**

— *Caut vânzători* de încălțăminte fină, Români, cunoscători ai limbii germane. *Ilie Olariu, Incălțăminte*, Elisabeta Nr. 2, Sibiu.

Bazele intelectuale ale nouei Europe

O ordine comună a naţiunilor pe baza libertăţii lor, se stabileşte nu prin principiul privilegii.or în favoarea câtorva naţiuni, ci numai pe baza egalităţii de şanse între toţi

— Declaraţiile dlui Dietrich —

PRAGA, 21 (Rador). — Cu prilejul unei şedinţe solemne a Academiei germane din Praga d. Dietrich şeful presei Reichului a ţinut Luni un discurs despre Bazele intelectuale ale nouei Europe.

Lupta ce se desfăşoară actualmente pe câmpurile de bătaie şi pe mări cu armele, nu este în fond — a spus d. Dietrich — decât lupta între două concepţii politice deosebite. Este lupta între marea idee a vieţii în comun, în idea care vine dela cele mai mari două naţiuni de cultură : Europa şi trecutului. Dacă armatele germane înving astăzi, ele nu numai prin arme ci şi prin spiritul de care sunt pătrunşi soldaţii germani. Aceşti soldaţi nu cunosc piedeca căci în pas cu ei merge o eră nouă şi merge o nouă idee mare. Acesta este secretul forţei lor irezistibile.

Sunt naţiuni care au înţeles aceste idei: altele însă, dimpotrivă, orbite de aroganţă, nu vor să le înţeleagă şi deaceea le resping. Neputând câştiga răsboiul prin arme, au deslănţuit un răsboi moral contra Puterilor Axei. Şi văzând că blocada foamei dă greş ele ar voi să încercuiască Germania şi Italia cu blocada urei.

Din toate problemele acestui răsboi unul din cele mai importante este problema intelectuală şi psihologică problema eliberării spiritelor. Armata germană a trebuit mai întâiu să străpungă linia Maginot pentru ca poporul francez să-şi deschidă ochii. Oare când se va uni în sfârşit lumea intelectuală din Europa pentru a străpunge meterezul frazelor şi minciunilor în care stau astăzi închise naţiunile? Nu încape îndoială că începe o eră nouă. Nu numai în viaţa politică şi socială, ci şi în viaţa ideilor s'a produs o revoluţie. Această revoluţie a pornit din Germania şi din Italia. Din cele două mari naţiuni de cultură ale continentului, ea va fi de folos şi celorlalte naţiuni în măsura în care ele vor veni să adopte ideile ei. Astăzi concepţia individualistă care a dominat vreme de veacuri ordinea mondială a fost lichidată şi înlocuită prin principiul comunităţii care stabileşte baze cu totul noi.

D. Dietrich citează cuvintele unui importante personalităţi engleze care a declarat la Londra acum câteva zile că o biruinţă în bătălia ideilor implică automat şi o biruinţă în bătălia armelor.

Arma de care se folosesc anglosaxonii în această bătălie a ideilor este cea a demagogiei morale. Deacela au luat ei ofensiva cuvântului şi dau contra puterilor Axei o bătălie de fraze. Ei pretind că luptă în numele lui D-zeu, al adevărului, al progresului şi al culturii, dar dacă e vorba de cultură şi de spirit apoi primul loc trebue să-l ţină marile naţiuni de cultură. Aceste mari naţiuni de cultură au dat omenirii operei nepieritoare ale culturii şi ale spiritului.

S'a pretins că Germania vrea să domine lumea. De zece luni lucrez alături de Fuehrer şi cred că *dacă Fuehrerul ar fi avut intenţia de a cuceri lumea aş fi aflat şi eu cu siguranţă ceva despre aceasta.* Astfel de afirmaţii ridicole sunt incompatibile cu principiile naţional - socialismului. Naţional-socialismul nu se gândeşte la cuceriri imperialiste, ci la concentrarea internă şi etnică. Opera unică a repatrierii grupelor etnice germane este o dovadă despre aceasta şi acela care studiază ideia politică a naţional-socialismului va trebui să considere ca democraţia cea mai modernă a istoriei. Contrar principiului anonim al unei democraţii degenerate, democraţia adevărată naţional-socialistă prevede înainte de toate principiul responsabilităţii absolute a conducătorilor.

Naţional-socialismul nu vrea o armonie de interese între oameni egali căci naţional-socialismul este bazat pe neegalitatea dintre oameni. El cere însă ca fiecare, fără excepţie să aibă putinţa de a ajunge cât de sus.

Tot aşa nici naţiunile nu sunt egale între ele dela natură şi în viaţa naţiunilor trebue să se stabilească o armonie de interese şi naţiunile nu vor putea nici ele să capete în lume locul ce li se cuvine decât potrivit calităţii şi randamentului lor.

Dacă ar fi posibil în general să se introducă în viaţa naţiunilor compromisul, prin bună înţelegere, în locul violenţei, atunci principiul egalităţii condiţiilor de viaţă va fi singurul principiu constructiv al păcii. **Cum se stabileşte atunci o ordine comună a naţiunilor pe baza libertăţilor? Răspuns: Nu prin principiul privilegiilor în favoarea câtorva naţiuni, ci numai pe baza egalităţii de şanse între toţi.**

Aceeaşi măreţie de spirit care a manifestat de atâtea ori în istoria Occidentului se manifestă încă odată în zilele noastre pentru a da hotăriri pe veacuri. **Naţiunile simt prea bine suflul acestei măreţii, dar creerul oamenilor de stat din anumite democraţii este prea îngust pentru al înţelege. Popoarele continentului încep să deschidă ochii, protagoniştii şi sateliţii unui trecut perimat au devenit aliaţii unui viitor de progres. Se duce lupta pentru acest viitor, dar istoria a şi rostit sentinţa ei. Era nouă care va aduce popoarelor bunăstarea şi progresul este în marş. Pasul ei se simte în cadenţa de aramă a armatelor ce merg să lupte pentru drepturile vitale ale naţiunilor lor şi pentru vremea nouă în care intră popoarele.**

Franţa înţelege să se asocieze la acţiunea de organizare a continentului european

— Declaraţiile mareşalului Petain —

VICHY, 21 (Rador). — In legătură cu întrevederea Petain-Laval se precizează în cercurile franceze bine informate că numai graţie prestigiului său mereu crescând, şeful statului a putut să ia o asemenea iniţiativă fără a schimba nimic în politica internă sau externă.

In ce priveşte politica internă este evident că mişcarea de revoluţie naţională va fi continuată.

In politica externă se aminteşte că remanierea ministerială din Decemvrie a fost anunţată Fuehrerului printr'un mesaj personal al mareşalului Petain care a sublinia că atitudinea internaţionale a Franţei rămâne neschimbată.

Intr'un interview acordat de curând presei americane de şeful statului francez, revenind asupra aceleiaşi chestiuni a subliniat că *Franţa „înţelege să se asocieze la acţiunea de organizare a continentului european şi să coopereze cinstit în speranţa întemeerii unei păci solide şi durabile în Europa şi în lume"*.

In cercurile bine informate se adaugă că mareşalul Petain care continuă să rămână şeful Franţei ocupate şi al Franţei libere, ca şi al Franţei de peste mări, păstrează neştirbită autoritatea absolută ce i-a fost recunoscută de toţi şi că mâine, ca şi astăzi miniştri vor fi responsabili în faţa lui.

In amintirea lui ION BANEA

Duminică s'a oficiat în biserica greco-catolică din Capitală un parastas pentru pomenirea în veci neuitatului comandant legionar Ion Banea. In numeroasa asistenţă s'a remarcat d. prof. Ion Zelea Codreanu şi familia Brăileanu. Parohul bisericei, părintele Titus Mălai, a evocat figura marelui mucenic într'o cuvântare la sfârşitul slujbei.

Radio-Bucureşti l-a comemorat seara pe Banea, iar colaboratorul nostru d. dr. Liviu Modran l-a descris mişcător de viu în „Cuvântul".

D. Willkie se va retrage din viaţa politică

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite: Desminţind din nou, categoric, ştirea despre numirea sa ca ambasador la Londra, d. Willkie a declarat că după ce se va înapoia dela Londra are de gând să se retragă şi din viaţa politică.

El a mai precizat că este pentru ajutorarea Angliei până la limita unei posibilităţi de intrare în războiu, că ar trebui modificată legea pentru ajutorarea Angliei aşa că deplinele puteri ale Preşedintelni să nu fie mai mari decât este nevoie; că America nu trebuie să facă nimic care ar putea-o târî în război.

Fiind întrebat ce a spus d. Hull despre situaţia din Anglia, d. Willkie a răspuns că după aprecierea secretarului departamentului de stat, situaţia în Anglia este „critică" dar că d. Hull crede că Anglia va putea ieşi învingătoare din această luptă dacă America se grăbeşte cu înarmările.

Populaţia Italiei a crescut în 1940

ROMA, 20 (Rador). — Din datele statistice oficiale rezultă că în cursul anului 1940 populaţia Italiei a crescut cu 427.417 suflete. Această sporire se datoreşte execentului naşterilor de numărul total al marţilor şi emigranţilor.

Numărul naşterilor se ridică la 1,037.586, iar al repatriaţilor la 59.814 adică în total ambele cifre însumează 1,097.400, în timp ce numărul morţilor se ridică la 602.865 şi al emigranţilor la 7 (67.063) adică în total adunându-se ambele cifre la 669.928.

Este interesant să se arate că printre emigranţi figurează şi un număr de 56.803 locuitori din Adigele superior, care au plecat în Reich, optând pentru cetăţenia germană.

Nenorocirea din com. Gârbova judeţul Sibiu

In com. Gârbova din judeţul nostru. s'a consumat ieri o impresionantă nenorocire, în următoarele împrejurări:

Femeia Maria Grozav, plecând în sat şi-a lăsat cei doi copilaşi, unul de două luni şi al doilea de 2 ani şi jumătate, singuri în casă. Copilaşul cel mai mărişor, jucându-se cu un lemn în jurul focului dela sobă, a aruncat la un moment dat ochiurile (cărijile) de pe tabla sobei, roşii de fierbinţi ce erau, pe copilaşul cel de două luni, care stătea învelit într'un leagăn. Invelişul copilaşului, luând foc, flăcările au ajuns până la corp, provocându-i grave arsuri.

Vecinii atraşi de ţipetele copilaşilor, au venit să vadă ce s'a întâmplat şi anunţând imediat pe mama lor, — aceasta a adus copilaşul la spitalul din localitate, unde i se dau

Ultima oră

Ministrul de interne a fost înlocuit în urma asasinării în Capitală a unui brav ofițer german, de către un supus străin

[illegible]

Comunicatul Ministerului de interne

BUCUREȘTI, 21. — [illegible]

Comunicatul Președinției Consiliului de Miniștri

BUCUREȘTI, 21 (Rador). — [illegible]

Lărgirea puterii decretului-lege pentru reprimarea unor infracțiuni la ordinea publică

BUCUREȘTI, 21 (Rador). — [illegible]

[illegible]

Dat la București, la 20 Ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român și Președinte al Consiliului de Miniștri,

(ss) General ANTONESCU

Instalarea d-lui Roosevelt pentru a treia perioadă prezidențială

— Declarațiile făcute cu acest prilej —

WASHINGTON, 21 (Rador). — [illegible]

Decret-lege privitor la reproducerea portretelor Suveranului și Familiei Regale

BUCUREȘTI, 21 (Rador). — [illegible]

Noul subsecretar de stat la agricultură și domenii

BUCUREȘTI, 21. — [illegible]

30.000.000 lei pentru studențime

BUCUREȘTI, 21 (Rador). — [illegible]

Violent cutremur de pământ cu epicentrul în Balcani înregistrat la Roma

ROMA, 21 (Rador). — [illegible]

Președintele Roosevelt trimite prin d. Willkie un mesaj d-lui Churchill

WASHINGTON, 21 (Rador). — [illegible]

Noua lege electorală japoneză

TOKIO, 21 (Rador). — [illegible]

Redactor responsabil: [illegible]

Tiparul: [illegible]